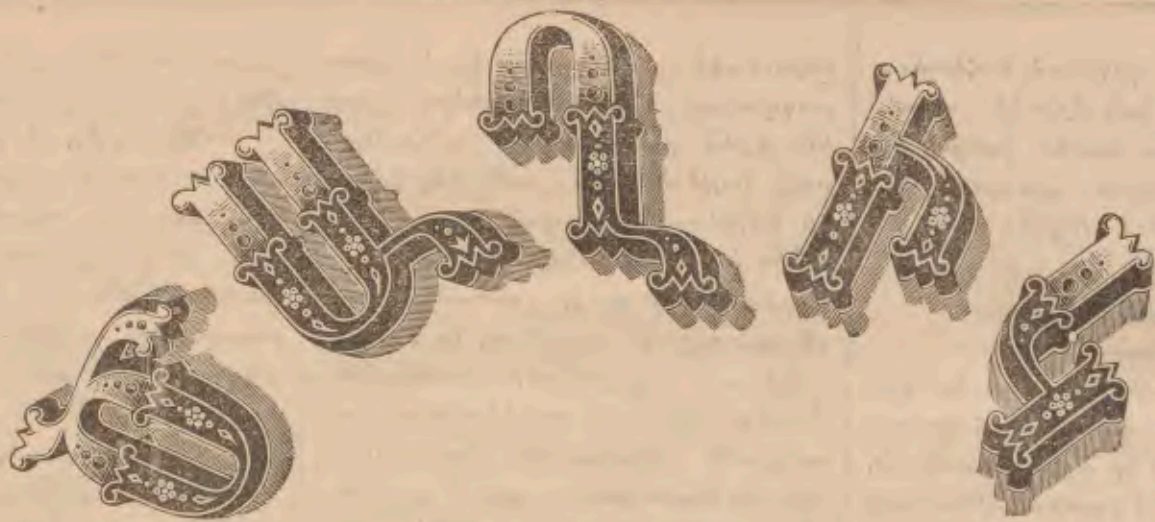

Ծանուցման տողը .
Առաջին . երեսը 5

ՀԱՆՐԱՊԵՏԱՆԻ ԿԱԶՄԱՆԻՍԻՆԵՐ

Gérant responsable
A. SAKATIAN

ԾԱՆՈՒԹՅՈՒՆ շաբաթը երկու անգամ կը հրատարակուի Զորե-
շաբթի եւ Շաբաթ օրերն : — Տարեկան բաժանորդագրութեան
գինն է 100 դրուու ածար , — Վեցամսեայն 50 . — Գաւա-
ռաց համար 115 դրե : Վեցամսեայ 60

Որ եւ է նամակ կամ գրութիւն պէտք է ուղղել
Առ Արսոնաէր եւ Տնօրէն Անտոն Սահակեան ,
Կ. Պոլիս , Պապր Ալի Գոսսէտի քիւ 20 :
Խմբագրութեան յանձնուած գրութիւնք եւ չեն տրուիր :

Թիի 75 Ա ՏԱՐԻ

Գին 40 ՓԱՐԱ

887 ՍԵՄԵՐԵՐ 9 ՉՈՒԵՐԵՐԹԻ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒԻՐԵՐ

Ամեն Ս. Պատրիարք Հայրը շա-
բաթ օրը ելնողական նախարար վսեմ
Զիւհտի բաշայի հետ տեսակցեցաւ :

Նորին որբաղնութիւն ելնողական
պաշտօնատունէն մեկնելէ յետոյ, Ղա-
լաթիոյ Ս. Լուսաւորիչ եկեղեցին եր-
թալով, կատարուած նորոգութիւն-
ներն աչքէ անցուց :

Իշխրէն Արեւելքին սեպտ. 3 թու-
ականաւ հետեւեալը կը գրեն .

«Շահապաղքեան վարդապետ դեռ
կը մնայ ի Յանիսա , ամեն միջոցներ
ի գործ կը գրուին զայն թող չտալու
որ Մայրաքաղաքէ դայ՝ հակառակ
ծանուցեալ որոշմանց եւ հրամանաց» :

Կարծեմք թէ վերջապէս Ծաղիկ
պիտի ստիպուի անձամբ Մաղնիսա
երթալով, ահանջէն բռնէ՝ որ բաւա-
կան երկար է կըսեն , առնէ Պոլիս
բերէ այդ ըմբոստիկը :

Երկուշաբթի օրը թէ եւ Խառն Ժո-
ղովն ինիստ հրաւիրուած էր, սակայն
Քաղ. Ժողովոյ անգամը խմբովին բա-
ցակայ դռնուներուն պատճառաւ , մի-
այն կրօն. Ժողովն ինիստ դուռնու-
ցաւ ընդ նախագահութեամբ Ամեն.

Ս. Պատրիարք Հօր եւ ատենապետու-
թեամբ Ամեն Խորհրդան Սրբազանի
հետեւեալ խնդիրներն կարդաղրեց :

— Նկատողութեան առաջ Տիգրա-
նակերտէ հասած հեռագիր մը ծա-
նուցանող թէ վիճակին առաջնորդ
ընտրուած է Պատր. Փոխ Խմբիւճեան
Գեր. Դէորդ. Ծ. Վարդ. եւ ընդունեց
զայս ընտրութիւն, պայմանաւ որ ժա-
մանակին ներկայէ Քաղ. Ժողովոյ եւ
որոշեց եպիսկոպոսական վկայագիր
առ Ն. Դերապատուութեան :

Նոյնպէս որոշեց հեռագրել ի Տիգ-
րանակերտ որպէս զի ընտրութեան
տեղեկագիրն եւ առաջնորդի ճամբու
ծախքը փութացնեն :

ԱՅՅԵԼՈՒԹԻՒՆ

Վենետիկի Միթիարեան Միաբա-
նութեան Արքա Հայր Գեր. Կիւրեղեան
Իգնատիոս Դերապաղածաւ՝ հետն ու-
նենալով երկու վարդապետներ , եր-
կուշաբթի օրն Ազգ. Պատրիարքարան
երթալով այցելութիւն տուաւ Ամեն
Ս. Պատրիարք Հօր :

Արժանապատիւ Յովսէփ Սարաճ-
եան եւ Իգնատիոս Շիշէճեան վարդա-
պետք եւ տէր Միքայէլ Ա. Բահանայ
Վարժապետեան սանդուխի գլխէն դի-
մաւորեցին զԳեր. Արքա Հայրն եւ ա-

ռաջնորդեցին զնա Պատրիարքարանի
մեծ սրահն ուր կը գտնուէր Ամեն. Ս.
Պատրիարք Հայրն , Կրօնական Ժողո-
վոյ մի քանի անդամաց հետ : Անդ Գե-
րապատիւ Արքահայրն արժանապաշտ
պատուով ընդունուեցաւ Ս. Պատրիարք
Հօր կողմէ եւ կէս ժամու չափ տեսակ-
ցելէ յետոյ մեկնեցաւ Պատրիարքա-
րանէն :

ՀԱՅ ԲԵՆԻԻՔ

Տասն եւ ութ տարուան թերթ մը
ստիպեալ կը կասեցնէ իւր ամենօրեայ
հրատարակութիւնը շաբաթական թերթ
ընելով զայն :

Ահաւորիկ Հայ ընթերցանութեան
փիճակը , տասը բարա հատը լրա-
թերթ մը երեք հարիւր ընթերցող չը
գտնայ . արդեօք ինչ ընելով ժամա-
նակ կանցունէ Պոլսոյ Հայ Ժողովուր-
դը—պահ՝ , այդ ալ հարցնելու բան է՝
տիւզ բախին կը նետէ եան կուգայ ,
բայց անոր շիշը քառսուն բարա է եւ
Հայրենիք լրագիրը տասը բարա . հոգ-
չէ , տիւզին գաւաթն ալ տասը բարա
է , եւ անոր համար շիշով կը խմեն որմէկ
շիշէն վեց գաւաթ կեղեց ուստի երկու
գաւաթ կը շահին :

Ինչ որ ալ լլլայ երկուշաբթի օր-
ուան Հայրենիքի յայտարարութիւնը
կարդալով , ի սրտէ ցաւեցանք :

Մեր ցաւակցութիւնը կը յայտնենք
Հայ լրագրութեան :

Իզմիրէն մեզ զրկուած է հետեւեալ հետաքրքրական վհուկի պատմութիւնը՝ որ շատ մօտէն կանցնի թողութեան և որուն հրատարակութիւնը խնդրուած է մեզնէ:

Վ Հ Ո Ւ Կ Կ Ի Ն Ը
ԵՒ ԿԱՌՔԻՆ ԱՆԾԱՆՈԹԸ

Արեւը մարը մտնելու մօտ էր. բըլրակի մը ստորը գտնուած հովանաւէտ ուղիին վրայ կը գլորէր կառք մը, որ յանկարծ կանկ կ'առնու հինաուրց և բազմաճղի ձիթենիէ մը քիչ հեռու. հոն կառքէն դուրս կ'ելնէ բարձրահասակ, մօրուսաւոր և սեւ ու խոշոր աչերով մարդ մը, որ յիսունէն աւելի գարուններ ի վաղուց թուած կ'երեւէր. թէ և առանձնութեան մէջ սակայն և այնպէս այնքան կը խրոխտար, որ ակնայայտ կ'երեւէր թէ հասարակ մահկանացուներէն չէր այս անձանօթ:

Կառքէն իջնելէն ետք՝ հազիւ հազ քանի մը քայլ կ'առնու, անորոշ ակնարկ մը կը սեւեռէ շրջակայ տեսարանին վրայ. և ապա կուգայ նստիլ ձիթենիին տակ՝ անոր բունին կըռթնելով. թղթի կտոր մը կը հանէ իր գրպանէն, որ ըստ երեւոյթին նամակ մ'էր և անձկալի գէմքով մը կսկսի կարդալ զայն ուշադիր:

Նոյն պահուն տուրակը կռնակը զարկած պառաւ մը կը մօտի իրեն և ողորմութիւն կը խնդրէ: Անձանօթը հետաքրքիր ակնարկ մը կընետէ մուրացկան կնոջ վրայ և ապա ձեռքը գրպանը կը տանի՝ անշուշտ լուծալ մը տալու համար անոր:

Պառաւը հառաչ մը կ'արձակէ, որ անձանօթին հետաքրքրութիւն կը ժարժէ և ուստի նա կը հարցնէ թէ ի՞նչ ունի:

— Յաւդ շատ է, թշնամիներդ անթիւ են, իսկ սիրող բարի է կը պատասխանէ կինը:

Այս հրապուրիչ յառաջաբան ծածաղ կ'ազդէ անձանօթին, որ կը յապաղի լուծայն իր գրպանէն հանել անշուշտ պառաւի ճոռմաբանութիւններ շարունակել տալու համար:

— Բայց վերջդ բարի է, բնաւ մի վախնար, կը շարայարէ մուրացկանը:

— Ուրեմն բա՞ղդա գուշակես:

— Ինչո՞ւ չէ, կըսէ պառաւը և կը

շարունակէ, բաղդաւոր ես և շատ բաղդաւոր, նախանձորներդ շատ են, զքեզ բամբասողներ անհամար, բայց փոյթ մի ըներ. ամեն ինչ կանցնի կ'երթայ, բաւական է որ խելք ունիս և եթէ չունենաս կ'առնուս: Խելքդ բարիի ալ կը գործածես, չարի ալ, սիրող աղէկի ալ կը բանաս, գէշի ալ, սակայն ունիս բարեկամներ և քեզի անձնուէր բարեկամներ. ասոնց մէջ միջահասակ, մօրուսաւոր, քիչ մը կարճատես, քիչ մ'ալ խուլ մարդ մը կայ որ քեզի ամենէն անձնուրացն է. դուն ասորմէ շատ բարիք տեսած ես բայց շատ ալ վնասներ պիտի տեսնես. Աստուծով այն վնասներուն վերջն ալ շատ գէշ չըլլար. բաւական է որ մօրուքդ ածիլես, և քեզի մազի չափ չեն կրնար դաշխլ: Դու հանգիստդ նայէ, կեր', խմէ', քնացիր, ձեռներդ ջուրը դիր, և կառքով շրջէ, քեզի խրատս այս ըլլայ. ի՞նչ կուզեն թող ըսեն, լեզուով մարդ չ'իլուր, նայէ որ ամեն կիրակի իրիկուն կառքով քարափէն անցնիս, ինչքան շատ բազմութեան մէջէն անցնիս, քեզի այնքան օգտակար է. մէկ մէկ ևս կ'ըլլաս: Բայց երեք ժամէն, կամ երեք օրէն, կամ երեք ամիսէն գէշ լուր մը պիտի առնուս:

— Մանիսայէն՝ . . . կը հարցնէ շտապաւ անձանօթը:

— Ձեմ գիտեր, բայց ազգական, բարեկամ ո՞ւնիս հոն:

— Ձէ', չէ', ան չ'պիտի երթայ, չը պիտի թողում. . . չեմ թողուր:

— Ես երթող եկողը չեմ գիտեր, գէշ լուր մը կ'ըսեմ, կը պատասխանէ պառաւը:

— Լա՛ւ, լա՛ւ, շարունակէ կ'ըսէ անձանօթը:

— Կամ երեք ժամէն, կամ երեք օրէն, կամ երեք ամիսէն ըսի, գէշ լուր մը պիտի առնուս, բայց ասոր ալ վերջը Աստուծով աղէկ կ'ըլլայ. վասն զի անոր վերջը ջրի ճամբայ մը կ'երեւի, որ անշուշտ քու առջև պիտի բացուի. . . ջուրը բարի է, ջուրէն բնաւ մի վախնար:

— Ես ոչ թէ ծովէն, սատանայէն անգամ չեմ վախնար, կը պատասխանէ անձանօթը, բայց անկէ սանկ չեմ երթար, մէկ ու կէս տարի է՝ Ե. . .

չ'կրցան տանիլ, չը թողուցի երթալ, միթէ զի՞ս պիտի տանին:

— Ձէ հոգի՛, չէ դքեզ տանող չըկայ. սատանան առնու զքեզ տանողներ, դու շատ պիտի ապրիս, այնքան պիտի ապրիս ինչքան որ ապրին անտառին մայրեր, հսկայ նոճիներ, բարձրաբերձ եղեւիններ. ո՞վ կրնայ քեզ դաշիլ. քու ամեն ըրածներդ քովդ մնացած են. և միթէ ասկէ վերջ վախի տեղ ունիս, թող ամեն մարդ քեզմէ վախնայ, դուն ամենէն մեծն ես, մեծ ծնար, մեծ մեծցար և մեծ եղար, թող թշնամիներդ աւանան, բարեկամներդ ապրին, որ ստակներդ՝ կամ քու ձեռօք ստակ ուտեն. ո՞հ շատ մախող ես, ամեն խնդացողի հաւատ մի ընծայեր. ամեն ծիծաղ անկեղծ չէ, ոչ ալ ամեն բերան բարեկամ, այս քու մի պակսութիւնդ է, անանկ մարդերու երես կուտաս որ քու շնորհիւ կուտեն, կը խմեն, և ի վերջոյ վրադ կը խնդան. ամեն որ կը փափաքի ծանօթանալ քեզ, վասն զի քսակդ բաց է, բայց ամենուն մի վստահիր զայն. զգուշացիր խոշոր քիթերէն զգուշացիր «թէրճէ մաններէն» վասն զի անոնք ինչպէս լեզուն նոյնպէս սիրտ ալ և մինչև անգամ հաւատք կը փոխեն, ամեն գործի մէջ «ճէրիտ ճիրիտ» կը խաղան, քու գըդակիդ շուրջն ալ ինչպէս չեն խաղար, քանի որ հոն կ'ըրիկ ոսկիներու քընքըն և գրաւիչ ձայներն կը հնչեն, դուն պաշտպանի պէտք չ'ունիս, քու իրաւունքդ դու պաշտպանէ, անի ասի տեղը նստին, իրենց քիթը բերանը չը գարձեն, քեզի մէկ պաշտպան բաւական է միջահասակ բարեկամ ըսածս լաւագոյնն է «տէօթ Եանը մամուր» է այն. աւելի սողլամը չես գտներ, ինչ որ կ'երցնես անոր «հէլալ» է. տուր տուածիդ չափ, տուր և ան զքեզ երկինք կը հանէ:

Անձանօթը կը ժպտի, այլ կասկածոտ ակնարկ մը կը յարէ պառաւի վըրայ:

Վհուկը կը շարունակէ,

— Թշնամիներդ ամենքն ալ խաբեբայ են. բայց Լըբեւեքէն բունէ մինչ Արեւմուտք քեզ կը դիտեն:

— Արեւելքն ալ գետին անցնի արեւմուտքն ալ:

— Ինչո՞ւ էֆէնտի, ինչո՞ւ, այն

ատեն միթէ մենք կը մնանք :

— Ես գիտեմ ինչ կըսեմ, շարունակէ :

— Լեզուդ ուղիղ է, խօսքերդ անուշ, այլ սիրտդ քիչ մը ծուռ, խօսք մտիկ չես ըներ յամառ ես, բայց փոյթ չէ՝ բռնածդ կը բրցնես, թշնամիի ալ խօսք չես լսեր, բարեկամի ալ սա. կայն եթէ այս վերջիններուն յորդորներ քիչ մը մտիկ ընես՝ շատ պիտի օգտուիս :

— Ահ, չէ, ես յորդորի պէտք չունիմ, անանկ բարեկամներն ալ պակաս ըլլան, իրենց յորդորներն ալ եթէ կուզէն լաւ, եթէ չեն ուզեր՝ իրենց հաւնած տեղը երթան : Ես արդէն իրենց խօսեցայ կըսէ իւրովի :

— Մի՛ սրդողիր, էֆէնտի, ես դիտեցածս կըսեմ, սխալ քայլեր շատ կ'անուս, բայց դարձեալ մեծ ես և պիտի մեծնաս, նայէ որ տրամադրու. թեանդ ներքեւ գտնուած արկղը ձեռքէ չը հանես : Ճշմարիտ բարեկամ չըկայ, այսօր ունի՞ս ասի, կըսէ պառաւը ըթամատն ու ցուցամատը չը փելով, ամենքն ալ քեզ բարեկամ են. չունիս ոչ ոք երեսդ կը նայի : 55—60 տարեկան մարդ մը, գիրուկ, միջահասակ, մօրուսաւոր զբեզ շատ կը սիրէ. ի՞նչ օգուտ, լեզու չունի, բերան չունի, բայց քեզի համար կամ իր քսակին համար շատ կ'աշխատի, դուն այս մարդը լաւ նայէ, տասը տարի է քովէդ չէ բաժնուած և չը պիտի բաժնուի. ոսկայն եթէ կայ մէկը որ մինչև վերջը քեզ հաւատարիմ մնայ՝ անշուշտ քու թշնամիներուդ մէջ փնտռուել պէտք ես. «մամուր» ըսած բարեկամդ անգամ մի կարծեր թէ մինչև վերջ քեզի հաւատարիմ կը մնայ. որ մը երբ հաւը երեք անգամ խօսի, երբ հեռագիրը եկու պոռայ, պիտի ուրանայ զբեզ, այս ըսածս միտքդ պահէ, քու ճշմարիտ բարեկամը քեզմէ շահ չունեցողն էր, բայց ի՞նչ օգուտ դու չը ճանչցիր, ամեն ինչ թոթովեցիր ներտեցիր, քանի մ'ալ լաւ մուկներէ, որոնք շուրջդ կը խմբուին՝ «քէրամէթ» մի սպասեր. խելք չունին, կարողութիւն չունին, աղքեցութիւն չունին, այսպիսիներէն ի՞նչ կը հասկնաս որ անոնց երես կուտաս, մարդ բռնէ, ազդեցիկ մարդ չահէ. բայց շահածդ ալ քեզի խաղալիկը :

Նեմ մի ըսեր, ամեն մարդ «հապ» չը կըլլեր, և քու «հապ»երդ բնաւ, վասն զի կարծր են և դու կը կարծես թէ ամեն մարդ կոյր է ու խելք միայն դուն ունիս, սակայն ինչ կը դործես աշխարհ գիտէ, միայն թէ վերջը բարի ըլլայ, հիմայ թող անոնք, սիրտդ դեռ «ճահիլ» է. ժամանակաւ շատ «ճէֆա» կըրեր ես, հիմակ ալ «սէֆա» կընես, մեծ է նեղութիւնդ որ քեզ կը տանջէ. ասոր ալ վախճանը բարի ընէ Աստուած, նայէ որ աշխարհը վայելես, մի տրտմիր, մի ցաւիր, ուրիշ վիշտ չունիս, զաւակ չունիս, կին չունիս, աշխարհ քուկդ է :

Այս ըսելէ վերջը՝ վհուկը մէկ երկու մեթալիք առնելով՝ իր խոշորկեկ ծուխէն նորէն տեսնուելու խօսք կուտայ և կը մեկնի :

Քանի մը քայլ անդին այն ինչ կառքին մօտէն կանցնի, ուր կը կենար կառապանը, անգամ մը ետին կը դառնայ և իւր ծուխը դիտելով ուշադիր, որ սոյն պահուն նորէն կարգալու զբաղած էր :

— Եազըք գալըսընա կըսէ հառաչողին ու ճամբան կը շարունակէ :

Ձմիւռնիս
և Սեպտ. 1887

ՃԿՈՅԹ

ԱՐԵՎԱԿ

Հայոց լրաթերթերը մինչև հիմայ մուլթը մնացած էին և առ խարխար կընթանային. լրագրութեան այս պակասն ալ գոցուեցաւ շնորհիւ Միացեալ նահանգաց Ազգայիններէն պարոն Հ. Էկինեանի որ ի մօտոյ պիտի հրատարակէ ԱՐԵՎԱԿ անուն շաբաթաթերթ մը, որմէ գէթ շաբաթն անգամ մը լրաթերթը եւս ըոյս պիտի տեսնեն՝ եթէ այդ նոր Արեգակին ճառագայթները նիւ-Եօրքէն մինչև մեզ հասնին :

Յաջողութիւն կը մաղթենք մեր նոր պաշտօնակցին :

Թուրքիոյ համար բաժանորդագրինն է երկուք ու կէս արծաթ մէծիտ :

Արեգակ պիտի պարունակէ Դրական, Ուսումնական, արհեստական և այլ պիտանի յօդուածներ և եթէ քաջալերութիւն տեսնէ երբեմն օգտակար մեքենաներու պատկերներ պիտի դրուին Արեգակին մէջ :

Բոլոր ընթերցասէր ազգայնոց, մանաւանդ արհեստագիտաց կը յանձնարարենք այս օգտակար թերթը :

Խիկար զաւելտահանդէսին Օգոստոս ամսութիւն հրատարակուեցաւ :

Դրական Շաբաթուրդի Մայիս ամսութիւն հրատարակուեցաւ :

Պէյյօղլունտա Ունկարիա օթէլինի գաստէն եազմագ իսթէմէսինտէն տօլայը թահթը թէվգիֆէ ալընան Աւսթրիայը մուալլիմ՝ անասըլ Խըրլաթ օլուպ, մուհաքէմէ օլընմագ իւզըն Աւսթրիա գօնսօլսխանէսի թարաֆընտան Խըրլաթիսթանըն մագալըրը իտարէսի օլան Ակրամ շէհրիսէ իրսալ օլընմագ տըր :

Ուհուտը աթիդանըն (գաբիթիւլախիօն) պիր մաստէսի մուճիպինճէ, գալպաղանըզ վէ գուլտագճըրզ ճիւնայէթլէրի իլէ մագնան օլան էճնէ պիլէր՝ մէնսուպ օլտուգլարը գօնսօլսխանէլէրէ թէսիլիմ օլունմայըպ, մէհաքիմը Օսմանիյէտէ մուհաքէմէ իտիլիլէր իսէ տէ, մերգում Աւսթրիալը՝ աթիտէքի սուրէթտէ Աւսթրիա գօնսօլսխանէսինին էլինէ կէչմիշ տիր :

Շէօյլէ քի, մէրգում՝ Գալաթա Սէրայընտա իսթինթագ օլընըր իբէն քէյֆսիլէնմիշ օլտըղընտան, թէտափ օլունմագ իւզըն Աւսթրիա խասթախանէսինէ կէճնտէրիլիշ, վէ էրթէսի կիւն խասթանըն նասըլ օլտըրը բօլիս թարաֆընտան սիւվալ օլընտըրտա, էյիլէչմիշ օլտըրը, վէ ֆագաթ Աւսթրիա խասթախանէսի՝ Աւսթրիա թօրաղը սայըլտըղընտան, մերգումըն թէսիլիմ օլընմագնաճաղը ճէվապը վէրիլմիշ իմիշ :

Մէրգում Աւսթրիայը՝ Թօմֆ վէ եա Բօյլէվիշ նամընտա օլուպ, 16 այտան պէրու Տէրսատտէթտէ իգոմէթ իթմէքտէ վէ շունա պունա տէրս վէրէք կէչինմէքտէ իմիշ : Մէրգում՝ Աւսթրիա վէ Ալէմանիա գօնսօլսխանէլէրինէ պիլմիւրաճաա, մէքրիւր գօնսօլսխանէլէր մահքէմէլէրինտէ աւլօգաթըլը իթմէք իլիւն բուխասթ իսթէմիշ իսէ տէ, մէրգումըն ուէվապըք ահվալի մէճհուլ օլտուղընտան, իսթիտսըր գապուլ օլընմամիշ տըր :

Բիւլայէթէ կէօրէ, քէնախինէ է :

տէպիյաթ մուալլիմի սիւսիւ վերմիշ օլան մէրգում Խորվաթ պիր ալա շէհրիմիզտէ վազը Թրանքո-Սնկրուաղ նամ սիկուրթա գումբանեասընա տա- խիլ օլուպ, մէգրիւր գումբանեանըն աճէնթէսի Մ. Բարաբորուն պիր խայ- լը նապտ վէ զիգըյմէթ էշեասընը սիր- գաթ իթտիկի կիպի, տիսիրէն նըշան- լանմըշ օլտըղը պիր Ալէման մուալլիմէ- սինաէն տախի պիր խայլը մէպլապ տօ լանտըմըշ իմիշ:

Մէրգումն էսնաի թէվգիֆինտէ սանաղըղ արաշտըրըլարադ, պիր խայ- լը էլտիվէն, գօլ տիւյմէսի, գօլչադ, 50 առէտ գրավաթ թօլուսը, վէ պիր պրօշ պուլնմըշ տըր:

Մէրգումն՝ եա քէնտիսինի օթէլ- տէն գօվմուշ օլան օթէլնիտէն ախըղ ինթիգամ իթմէք վէ եախօտ գարիա- շալըգ արասընտա սիկէր եօճուլարըն զիգըյմէթ էշեալարընը աշրմադ ի- չիւն մէգրիւր օթէլէ աթէշ վէրմէք իսթէմիշ օլտըղը զանն օլընըյօր:

ՃԵՐԻՏԵԻ-ՇԱՐԳԻՅԷ

ՀԻՒՆԲԵԱՐ ԻՍԿԵԼԵՍԻ

(ԿԵՆՆ ՆԷՍԻԵՏԷՆ)

Վարօրուն իքինճի տիւտիւկ չալը- շընտա մէգրիւր ֆամիլեալար աճէլէ- եի արթըրտըլար վէ նիհայէթ իսկէլէ պաշընա եթթիշտիքլէրինտէ, գաբ- թան գալապալըղը կէօրիւպ չիմասը- նը սէօքտիւրթմէտի:

Մատամ վէ մատմաղէլէրին գա- վալիէրլէրի պուլունան տէօրթ միւ- սիւլէր պիրտէն պիլէթնին ուֆաճըք քէնճիքսինէ իւշիւշտիւլէր:

— Գիրգորիկ աղա պէն հէքսինի ալըքօրում սէն պրաք:

— Եօր օլմաղ Վիչէն աղա, պէն ալտըմ արթըք, տուր պագալըմ գաշ քիշիլիլ . . . օն սէքիլ:

— Աւիկ աղա սէն՝ նէյէ կէլտին իշտէ պիլը ալըքօրում:

— Էօյլէ իսէ կէրի տէօնիւշտէ տէ պէն ալաճաղըմ:

— Օ վազըթ տիւշիւնիւրիւղ, սէն պիլը 18 պիլէթ քէն շու իքի մէճի- տիլէսին գուսուրընը վէր:

— Վիչէն աղա պու օլտո՞ւ մու եա:

— Պէօյիւք պիր շէյ տէեիլ էֆէն-

տիւմ, թէքլիֆիմի՞դ մի վար, ալէ ըր- թուր ալաճաղըմ, Շիրքէթին ալէ ըր թուր պիլէթի եօղըմը:

— Շիրքէթ օ գատարընը պիլմէ՞դ ալէ ըր թուր պիլէթ եաբարա, պի- լէթլէրին ֆիյաթընը էնտիրմիշ օլուր, էօյլէ գաղալը իշէր եաբմաղ:

Վէլհասըլ գաբթան իքի իւշ տէ- ֆա աղըղ տիւտիւկէսի իլէ, չա- փըք վարօրա կիրմէլէրին թէքիտ իլէ, պու թագըմ վարօրա կիրիպ օթուր- տուլար վէ վարօր տախի եօլա չըքտը:

— Նէ կիւզէլ մինեօն վարօր, Մու- չա պէյնգէեօր:

— Բէք ճանըմ շէյ, ինսան հէք կիւն պէօյլէ վարօրըլա կէզսէ:

— Էֆիմի տուտու իւշիւմէեթին իստէրսէն շալընը վէրէեթիմ սըրթընա ալ:

— Թօհաֆսըն Գիրգորիկ աղա, պու հալատա առա՞մ մը իւշիւր:

— Պու հալատա առա՞մ մը իւշիւր տէմէ էքէյի ըիւղիւար վար:

— Էկէր շալըմ սանա աղըրըք կէ- լիւքօրա վէր պանա շու եանըմա գօ- րում:

— Եանընտա եէր վար ըսա ալսան ֆէնա օլմաղ:

— Կէօրտիւն, իւշիւմէեթին տէյի սէնի նէ գատար զիգայէ էտէեօր:

— Ախ Ուսիւկ տուտու էրքէք տէյիլէ՞ր մի, գէօքլէրի պաթսըն:

— Լագըրտը էթմէեթ տէ թալէհ իստէր, եանընտա եէր վարըսա շալը օրաեա գօյ տէտիք, կիւնահ իշլէմէ- տիք եա:

— Եօք էօյլէ տէմէտին, իւշիւմէ- եթսին շալը սըրթընա ալ տէտին:

— Տէրիմ եա, հաստա օլուքօրսան հէքիմ բարասընը պէն վէրիւքօրում:

— Շու էթտիլի մինասիպէթսիլ լա- գըրտընա պաք, կէօրիւքօրսուկուղ շունուն պաեաղը հալիլի:

— Մատամ աղըրնտան չըգանը պիլ:

— Բէք տէ կիւզէլ պիլիւքօրում . . .

— Գա ճանըմ չօճուք օլտունուղ պօշ պիր շէյ իշին նաֆիլէ եիւրէյի- նիլ նիլին գըրըլըն:

— Ամա պիլմէզսին Գաթինիօ տու- տու եիւրէյիմ պիր շարքմտեա պաշ- լատը քի:

— Խէնգսին նէ սին եիւրէյինի պօշ պիր շէյ իշին օյնատըքօրսուն:

Գիրգորիկ աղա, Վիչէն վէ Աւիկ

աղալարըն իպրամլարընա գուլաք աս- մաեարաք հիտտէթլէ վարօրուն պաշ թարաֆընա կիթտի:

Վարօր պու արա Գիրէճ պուրնու- նա եանաշտը, Գիրգորիկ աղա քիմ- սէեէ կէօրիւնմէքսիլին Գիրէճ պուր- նու իսկէլէսինէ չըքտը իսէ տէ, վա- բօրուն եօլա չըգտըղը վաղըթ Գա- թինիօ տուտու իսկէլէսին իւսթիւնտէ Գիրգորիկ աղաեը կէօրտիւ:

— Էյ պու օլտո՞ւ, Գիրգորիկ աղա Գիրէճ պուրնունա չըքմըշ:

— Նէ՝ սէօյլէքօրսուն . . . հէ՛ թա գէնտիսի էյ չիմտի շու էթտիլիլ չօ- ճուքլուք տուր, սօսիլէթէմիլի գըր- մամալը իտի:

— Նէ իշին սօսիլէթէմիլի գըրըլա- ճաք էյիքի կիթտի ըահաթ կիւզէլ կիւզէլ էյլէնճէմիլի պագալըլ:

— Պիլիմ իշին տէյիլ էֆիմի տու- տու, սէնին եիւրէյին գըրըլտը տէյի եիւրէյիմիլ թիւքէնիւք:

— Գա եօք . . . սագընհա, պիր թարաֆտան իսապէթ օլտու կիթտի- զի, գըլ գարտաշ պիլմէզսին նէ նա- գըս թապիլէթլի տիր:

Պիլ պրագալըմ քի պուլարը հիւն- քեար իսկէլէսինէ կիթտին, կէլէլիմ Գիր- գորիկ աղաեա:

Վարօրտան իսկէլէեէ չըքար չըք- մաղ, կէնիշ պիր նէֆէս ալտը, պու պիլիմ պահթըմըղտան տէյիլ իտի աճա էօյլէ պիր ուեուշ օլտու տէեէքէք, սէթէ տօղրու կիթտի:

Սէթին իսթիւնտէ տուրան պիր խօշճա մատամ՝ Գիրգորիկ աղաեը կէօրիւր կէօրմէղ՝ սէվինճ իլէ ըէֆի- քէլէրինէ՝ իշտէ կէլտի Գիրգորիկ աղա պաղըլը՝ վասընտան աղնաշտը քի Գիր- գորիկ աղանըն կիլլի պիր ըանտէվու- սը վար ըտը:

— Կէլէմէեէճէքլու՞մ լամա, աեա- ղըյլա էօյլէ պիր ույտու:

— Ամեամ տէեօրըտը քի ալթըք պուլնտան սօղրա կէլմէղ տէյի:

— Ի կիւլիւմ պաք նէ օլտու պի- ղիմքի տիւն աղաճտան պիր գաշ ֆա- միլեալըլա սէօղ էթմիլ քի պու կիւն Հիւնքեար իսկէլէսինէ կիտիլէճէք հէք քէնա քէնտի էվինտէն եէմէքլէր հաղըրլամըշ, ալթըք կիթմէմէք միւմ- քին տէյիլ, կիթմէյէլիմ տէյի չօք շէյ եաբտըմ օլմաղը, իստէր իստէմէղ վարօրա պինտիք Ալլահտան օլաճաք

պիղիմքի իւն վարօրտա պօշ պիր շէյ
իչին մարազա չըգարտըք, կէօյա
խըրսլանտըմ, ուսուէթլէն Գիրէճ
պուրնունա չըգարտըմ:

— Օնլար կիթտի:

— Կիթտի կիտէր . . էյ ճանըմ,
ըագընըզ եօք մու:

— Նասըլ եօք, տուր պէն էլիմ
իւն պիր դատէճ տօլտուրաւըմ:

— Եաշա՛ Գաթինիմ, պու կիւնքի
բաճթըմըզն աչկընա:

Պիղիմ Գիրգորիկ աղա մատմաղէլ
Գաթինի վէ ամեասը պիր ազ ըագը-
լանտըգտան սօղրա պէրապէր կէթի-
միլ օլտուղլարը եէմէքլէրի եէտիլէր
վէ ադշամըն օնունա տէկին միւքէմ-
մէլ էյլէնտիլէր: Պիր աբա «Գաթիլիսի»
մատմաղէլին քէյֆի Ֆըրըլտաք պագ-
չէսինէ կիթմէք իսթէտի: տէրհալ
Գիրգորիկ աղա պիր կօնտօլա գիրա-
լատը Բաղար պաշընա կիտիպ անտէն
Ֆըրըլտաղա չըքտըլար: կիճէնին պի-
րինէ տէկին օլտա չաքըպ էյլէնտիլ-
տէն սօղրա Զիֆթ սուեու Գագինօ-
սունա էնտիլէր օնտան տախի ուսաթ
կիճէնին պէշինտէ Գիրգորիկ աղա
մատմաղէլ Գաթինի եէնի մաճալլէ-
տէքի էվինէ պըրապտը վէ պիր աղ
այըլմաք իւղրէ էվտէ պիր դաճվէ իչ-
տիքտէն սօղրա՝ օ կէճէ էվտէ գալ-
մասընա չօք իպրամ իթտիլէր իսէ տէ,
օլամաղ տիլէրէք էվինէ ալտէթ էյ-
լէտի գաթընըն չընղըրաղըն պիր քաշ
տէֆա չէքտիքտէն սօղրա պէսլէմէ
ուլգուսու պաշընտա գաթըլը աշտը:

— Էլէնի, մատամ ուեուեօր մու:

— Մատամ պուրտա տէ յիլ եէմէք-
տէն սօղրա միւսիւ ժօրթըլա կէզմէեէ
կիթտիլէր, տաճա կէլմէտիլէր:

— Միւսիւ ժօրթ կինէ մի պուրա-
եա աեաք պասըեօր:

— Չօքտան տըր կէլմէմիլ իտի,
պու ագշամ գաթունուն էօնիւնտէն
կէչէեօրուտը մատամ չաղըրտը պա-
րապէր կիթտիլէր:

Գիրգորիկ աղա հիտտէթլէն տու-
վարըլը թութարաք եօքարը չըգտը
ադապլինտէ գաթընըն չընղըրաղը չա-
ղընպ, մատամ կէլտի:

— Էլէնի աղա կէլտի:

— Շիմտի կէլտի եօքարը չըքտը:

Էֆիմի տուտու չաղըն պէսլէմէյէ
վէրիպ քէնտի տախի եօքարը չըգտը:

— Կէճէնին պու վագթընտա նէր-

տէն կէլտիղինիզի աղնաեապիլըմիլիմ
մատամ:

— Սէն պէօյլէ գէօր սէրհօշ նէր-
տէն կէլիեօրսուն:

— Պէն խըրսըմտան կիթտիմ իչտիմ
իչտիմ կէլտիմ:

— Պէն տէ հիտտէթիմտէն կիթ-
տիմ կէլտիմ կէլտիմ կէլտիմ:

Էօյլէ իսէ սէն տէ պիր աղ ուեու,
պէնտէ քի եօրկուիւղաք ալալըմ տի-
եէրէք, զէվճ ու զէվճէ տէրին պիր
օյլըուեա վարտըլար:

Է Օ Յ Ի Ի Ն Մ Է Ք

Ինսանլար իչին էօյլէնմէք էօյլէ
պիր խուլ տըր քի հէման տիլէպիլի-
րիլ քի ինսան տօղտուղունտա պա-
րապէր տօղար: կէրէք երքէք թայի-
ֆէսինտէ վէ կէրէք դատըն զիւմրէ-
սինտէ էօյլէնմէյէն հիչ պիր ֆէրտ եօք
տուր: պունունլա պարապէր եօք տըր
էօյլէ պիր առամ քի պէն էօյլէնիւ-
եօրում տէսին, էօյլէնմէկի գիմնէ
գապուլ էթմէղ ֆագաթ, պէն ասլա
էօյլէնմէք նէ տիր պիլմէմ տէտիղի սը-
րատա էօյլէնիւր:

Ինսանլարըն հալի պաշընա իւչէ
թագսիմ օլմըլ տըր, զէնկին, էսնաֆ,
ֆագըր, պու իւչ դըսմըն էօյլէնմէք-
լէրի այրը այրը օլտըղընտան, պիղ
տախի օգուեանլարըմըղա այրը ոյրը
նաղչ իտէճէկիլ վէ սըրատը իւն կիթ-
մէք իւղրէ էվլէլա զէնկինլէրտէն եա-
խօտ տաճա տօղրուսու, զէնկին գա-
տընլարտան պաշլաեալըմ:

Պէօյլէք տէրէ բիյաւճասընտա միւ-
ղէյէն պիր եալընըն հալլիալինտէ գա-
րըլար աշըք տօնաք լէյլալի աթլաղ
գօլթուք վէ գանալէլէրտէ իւչ գա-
տըն իւն իքի երքէք եալանըրճատը-
նա օթուրմուլ քօնուլմաքտա իտիլէր:

— Այս անճընեբուն վըայ աշունը
խիտ գեղընիկ պիտի ըլլայ:

— Իրաւունք ունիք տիկին, սա-
կայն գթապալարար այս տարի կա-
նուխ վար պիտի իջնանք:

— Պէօյլէք տէրէյի ամենագեղե-
ցիկ մէկ ժամանակին շիտակը վար չի
ինջնուիք:

— Կարապետ էֆէնտի կէրէք մա-
նէա եօք պէօյլէ երքէն էնմէտէ:

— Էֆէնտիմ իչլէրիմիլ չօք, ֆիլ-

վագը եագրճըլար տիրէթթու սան-
տըքըեար վարսա տա քէնտիմ իչին
պաշընտա պուլունմալընըմ:

— Էյ սանգիմ մեր Պօղոս էֆէն-
տին օգափոխութիւն ըրած չի համա-
րուիր որ, ամեն օր կիջնայ:

— Կէրչէք Պօղոս էֆէնտի հիչ գա-
րա էթմէղսին:

— Էֆէնտիմ եալընա բէք մէա-
գըմ վար, շիմտի տօղրուտա եէնի պիր
էվ պաշլաթտըմ պիթմէսինէ եագըն
տըր, իւչ էվ Բարմադ-Գաթու սօքա-
ղընըն արգասընտա, Թարլա պա-
շը ճատտէսինտէ, իւչ էվ իքի թիւ-
քեան, Թէվիէ-Պաշընտա պիր չարչը,
Գալեօնճու ճատտէսինտէ տէօրթ
էվ, տաճա Գալթատաղիլէր տէ պաշ-
կայ, պունլարա հէվի եէթիլիպ պագ-
մալը, եաթու տէյիպ կէչմէյէլիմ:

— Պօղոս էֆէնտի սէնին իւն պիր
բաղալըղա կիրիլէլիմ:

— Կիրիլէլիմ:

— Պէյ օղլու տօղրուսունտա կէնիլ-
ճէ պիր տըսա ալ, իւսթիւնէ մուն-
թաղամ պիր քեարկիր էվ եաթ, պիթ-
տիքտէն սօղրա եիւղտէ եիրմի քեա-
րը իւն պանա սաթ:

— Ետըրըքտան սօղրա սաթմամ:

— Պէնիմ տէտիղիմ պիր տօսթիւք
չիւնքի մէշղուլիլէթիմ չօք, պագա-
մամ:

— Էօյլէ օլտուղու հալտէ եաթայըմ
սոնա կիւղէլ պիր էվ կիթ օթուր բա-
րա տա իսթմէմ պէնիմ պիր հէտիլէմ
օլտուն:

— Մատամ, հագած գօսթիւմիդ-
հօս շինել տուիք:

— Ոչ. Բարիզէն բերել տուի, սա-
կայն սիրտ չը սիրեց:

— Ես ալ ամիս մնէ երկու գօս-
թիւմ գրած եմ Բարիզ դեռ չը զրկե-
ցին սակայն մօտ օրէն կուգայ:

— Ինչ գօսթիւմ ապաղըրեցիք:

— Մէկը գօսթիւմ տը սալօն, միւ-
սին գօսթիւմ տը վիզիթ:

Տիկէր պիր խանէտէ:

— Գաթիկ տուտու, Պատարադ
տէօնիւշիւ օղրաեալըմ տա շունուն եէ-
նի էվինի կիւղէլճէ ըսլատալըմ տէ-
տիք:

— Հօշ կէլտինիլ սէֆա կէլտինիլ
պուեուրուն եօքարըն սալօնա չըքա-
լըմ. . . կիւղէլ տէյիլ էվիմիլ Ուս-
կուկ:

—Ֆէնա տէյիլ ամա, պիղիմ էվ
գատար ֆէրահ տէյիլ:

—Գա նէ սէօյլէեօրսուն, էօնիւ-
միւզ աբաշըք տէնիզ, արգամըզ տէր-
սէն կէօզին ալտըղը գատար եէշիլ-
լիք պազ պահէ:

—Հասըլը պիլմէմ, թավանլա՞ր պիր
աղ ալշաք տըր նէ տիր:

—Պունտան եիւքսէք թավան տա
արթըք ժամլարտա պուլունուր:

—Նէ իսէ պիթտի իշինէ կիրտին
օնտան էյիսի եօք:

—Իշինէ կիրտիք ամա պէշ պին
թանէ լիրաեա օլտու:

—Պիղիմըի ալթը պին լիրաեա
չըգտը:

—Տահա պու էվին տէ չօք էք-
սիքլէրի վար քի եարըլաճաք:

—Նէ իսէ սալըղըլա օթուրա-
սըն:

—Մուամմէր օլուն:

Միւղէյէն պիր պաղչէ տէ, պաղչէ
սահիպի պաղչէ մէրագըսը պիր տօս-
թու իլէ կէզտիկի սըրատա:

—Շու իւշ բէնի գամէլիայը կէօ-
րիւեօրսըն, իշտէ պու պաշկա գիմ-
սէտէ եօք տըր:

—Պէնիմ պաղչէտէ պունուն պէշ
բէնկիսի վար, եէնի կէթիրթտիմ Բա-
րիստէն:

—Օ պաշկա, ֆագաթ Ստանպուլտա
պու ճընս պաշկա գիմսէտէ եօք պիլ-
միշ օլ:

—Պէնտէ գաթմէրի պիր գա-
րանֆիլ վար, իրի էնկինար կիւլի-
պօեունտա, քէնտիսի տէ գալուն իշի
բէնկինտէ տիր:

—Պու սէնէ պէնիմ գարանֆիլլէր
պօղուլտը նէ օլտը պիլմէմ. շու ու-
ֆաք նար աղաճընը կէօրիւեօր-
սըն . . .

—Ատամ նար տաի պիր մէյվէ
տիր պէն պաղչէմտէ հիշ թիւրէթմէմ,
իքի աղաճ վար ըտը իքիսինտէ սէօք-
տիւմ չըքարտըմ:

—Պու օ պէլլէտիլին նարլարտան
տէեիլ, մէյվէսի օրթա բօրթոգալ
պօյունտա տըր տա իշինտէքի թանէ-
լէր բօրթոգալ տիլիմի պէօյիւքիւ-
ղինտէ տիր, պու աղաճըն էշի նէ ըՍ-
տանպօլտա վար, նէ էվրօքտա:

Տիկէր պիր մահալտէ:
—Էթտէն պըգտըմ գարտաշ, էթ

եէյէմէեօրում, պիղիմ աշճըեա պա-
լըք բիշիրօին տէտիմ պուլամամըշ,
տէր հալ պալըքհանէյէ առամ կէօն-
տէրտիմ, օ տա կիթմիշ Լիւֆէր իլէ
Պարպունեա ալմըշ:

—Լիւֆէր իլէ Պարպունեա ֆէ-
նա՞ մը:

—Պըքալմ գարտաշ, ճանրմ գալ-
գան պալըղը իսթէտի:

—Տահա շիմտի վագթը տէյիլ օ-
նուն:

—Էֆէնտիմ եէրլի գալքանը վար
քի Պէյգօղ աշըղնտա օլթայըլա թու-
թարլար իշտէ օ ֆէնա պալըք տէյիլ
տիր:

—Նէ՞րտէ պուլմալը օնու:

—Բարաեը վէրտիքտէն սօղրա ս-
եաղընա կէթիրթլէր, սօղրա էմը էթ-
տիմ աշճըեա պիր կալանթին եարտը.
օնտան տա հօշլանմատըմ:

—Կալանթին նէ՞ եէմէք տիր:

—Էֆէնտիմ հինտինին իշինի պօ-
շալթըր. պօղմատան թէքմիլ գէմիք-
լէրինի չըքարըր, սօղրա պիր ֆէզան,
պիր Գէքլի, պիր Պըլտըճըն թէքմիլ
քէմիքլէր չըգաճաք, էտիրնէնին սը-
ղըր տիլինին խաշլանմըշնտան պիր
թանէ, պիր բարլա տա սըղըր էթինին
ֆիլէ թարաֆընտան օլաճաք. պուն-
լարը ուֆաք գէպուպըք սօղրա գէ-
միքլէրի չըգմըշ հինտինին գարնընա
տօլտուրուպ տիքէր, օնտան էթ սու-
եու իշինտէ խաշլատըքտան սօղրա
գալուրուր, օնտան սալճասընը վու-
րուպ գիւլլէնմիշ աթէշտէ բիշիրը,
օնտան սօղրա իստէրսէն սօղուք սէօ-
յիւշ քէսէր, իստէրսէն էթրօֆընա
մանթար կարնի եարար էօյլէ սօֆ-
րաեա վէրլը:

—Ձալթը ալինիզ պու եէմէքտէն
խօշլա՞նմատընը մը:

—Հալ էթմէտիմ:

— (Տէֆֆ)

ԳԼԹՐԻԶ Մ

Ինթերցարանի մը մէջ մի քանի
բարեկամներ նստած ողբացեալ մե-
ծանուն Օտեանի վրայ կը խօսէին,
նորա գրութեանցը վսեմութիւնը, ա-
տենաբանութեանցը գրաւիչ ոճն ու
լեզուն և իւր բարձր տաղանդը դրուա-

տելով կը յիշէին և պարոն Կօրկոթ հի-
անալով մօտիկ կընէր:

Ժողովականաց մին տխրութեամբ
ըսաւ:

—Սակայն ինչ՞ օգուտ բարեկամք,
մեռնելու չէր այն մեծ մարդը:

Պարոն Գօրգօթ այս խօսքը լսե-
լուն, գոչեց:

—Ո՞վ ըսաւ թէ Օտեան մեռեր է,
սո՛ւտ է, ամեն օր կը սենսամ լրա-
գրաց մեջ:

Սնցեալ օր տան մը մէջ երեք չորս
երիտ ստարգաներ՝ փոքրիկ Յակօբիկն ալ
քովերին, նոր վէպերու վրայ կը խօ-
սակցէին:

—Ես առաւելապէս սիրային վէ-
պերը կը սիրեմ:

—Արդէն առանց սիրահարութեան
վէպ չիկայ:

—Այժմ կայ, Պ. Ժիւլ Վէռն այդ-
պակապը լրացուց:

—Ինչ որ ալ ըլլայ, ես առաջ-
նութիւնը սիրահարական վէպերու
կուտամ. կարգացըր Գրական Շար-
ժումի մէջ հրատարակուած տասն և
իննեորդ գարուն սիրոյ վրայ հրա-
տարակուած վէպը:

—Այո, մարուր Հայերէն և ընտիր
ոճով գրուած է:

—Ես չեմ կարդացած ըսաւ երի-
տասարդ մը, ինչ է անունը:

—Անունը՝ Մատնոցին մէջ ինչ կար:

—Մայրիկիս օրթա մատիկը պա-
տախտանեց փոքրիկ Յակօբիկ յան-
պատրաստից:

Գահվէխանէնին պիրինտէ կէնճտէն
պիր առամ, պիր տօսթու իլէ օթուր-
մաւշ զայէթ քէյֆիլ վէ եիւքսէք գահ-
գահա իլէ կիւլմէքտէ իտի:

Գարշը թարաֆտա օթուրան տի-
էէր իքի միւշթէրլիլէրտէն պիրլի ար-
գատաշընա տէտի:

—Շու առամ պաք նէ իշթահլը
կիւլէեօր գահգահապըլա գահվէխա-
նէի էթտիւրիւեօր:

—Ես հիշ էվլէնմէմիշ տիր, վէ
եախօտ գարշըլ էօլմիւշ տիւր, օնուն
իշին էօյլէ իշթահլը կիւլէր ճէվապ
վէրտի:

ԵԱՆԿԵՆԱ ԳԱՐՁԸ ԱՆՕՆԻՍ ՄԻԿՈՒՐԹԱ ԳՈՒՄԲ-
 ՍԱՆՏՈՒՆՆԵՐ ԳՈՒՐՄՈՒԶԻ
LA ROUENNAISE

1837 ՏԷ ԹԷԼՄԻՍ ՕԼՈՒՄՈՒՇ
 ՍԷՐՄՍՅԷ 4000,000 ՖՐԱՆԲ

ԻՏԺԻԱԺ աղէտի տախիլի հիսապ տէկիլ տիր

L'INDUSTRIELLE

ԵԱՆԿԵՆ ՇԻՒՊԵՍԻՆՏԷՆ 1,500,000 ՖՐԱՆԲ

ԱՍԸԼ ՍԷՐՄՍՅԷ 5,000,000 »

LA CAISSE D'ASSURANCES MUTUELLES

Եանդրնտան մա'տա աղնամ վէ հայրանաթ տախի սիկուրթա օլընուր :
 Թալսիլի մալիւմաթ ալմադ իւթէյէնլէր Գալաթատա Գարանթի-
 նա սօգաղընտա Լէօն խանընտա 1, 2, 3, 4, նօմէրօլու իտարէխանէյէ
 Թէշրիֆ իթմէլէրի :

ԷՏԻՐՆԷ ՎԷ ՇԱՐԳԻ ԲՈՒՄԷԼԻ ԱՃԷՆԹԷ ՎԷ ՄԻԿՈՒՐԻ
Գ- ՏԵԼԻԳԱԹՕՍ

Մեղքեր տալաւոտա 130-ի վէ ճէրաւըրտա մի թէպիդ էնկալի ալէաթ
 ու հոնկաթ մէլիւտա ալը :
 Եղծիմէ, Եանդուր վէ սէրթ լաթիլդոն (գաւազտան) մաւմուլ
 մէկտաղ մի խիլիլիֆէ, գաւազ պալլալը, էն ալ շիրիկալար, էնէթ-
 Թիլը մաթնալուլը, միլան իւլ հալա (պարօմէթր), միլան իւլ հալարը
 (թէրօմէթր) վէ էյի ճիւս կէօլիլընր պուրնմագտա ալը :
 Մ. Բօլ ճոյաճա'ն հէր նէվ սլաւալընթ վէ թալկաթը էնվէն ֆիլաթ
 ին խէրա վէ տէրօնտէ խէր :

ԲՕԼ ԳՕՅԱՆԵԱՆ
 Յիսիւֆ Գոյսրլուսա, 80 Նուսրօսս
 ԿԵՕԶԷ ՎԷ ՃԵՐԱՆԸԱ ՄԻԿՈՒՐԻ
 ԱՆԿԵՆԱ ԹԻԿՃԱՐԸ

— 16 —

Ապրօ 2էլէպի պահարանը բանալով նա-
 մալը կարգաց :

—Աղէկ, աղէկ ըսաւ, վաղն իրիկուն ճա-
 չի կը հրաւիրէ :

—Ուրիշ հրաման մը ունի՞ք :

—Այո կեցի քիչ մը ըսելով, վարդափայ-
 տէ գրասեղանին առջեւ նստաւ և հետեւեալ
 նամակը գրեց :

Վսեմափայլ Տէր,

Այս առաւօտ Հիսար տիպի թաղը տան
 մը մէջ, իւր գոյրը կախած լինելու ամբաս-
 տանութեամբ Սիսիան անուն երիտասարդ մը
 ձերբակալեցին որ անշուշտ Գուլէ ալթը անուն
 բանտը տարուած է. հրամանագիր մը շնորհե-
 ցէք գրաբերիս առ բանտապահն՝ որ թոյլ տայ
 ինձ առանձին տեսակցել յիշեալ Սիսիան անուն
 երիտասարդին հետ :

Նուիրելով մեծարանքներս յոտս ձերդ
 քարձրութեան, մնամ ամենախոնարհ ծառայ :

ԱՊՐՕ

Նամակը պահարանի մը մէջ դնելով կըն-
 քելէ յետոյ Թէթհիին տուաւ :

—Առ այս նամակը և հիմայ անմիջապէս
 նորին բարձրութեան Սպարապետին տար որ
 հրամանագիր մը պիտի յանձնէ քեզ, զայն ինձ
 պիտի բերես :

Տասնապետը առանց բառ մը արտասա-
 նելու նամակ առնելով, մեկնեցաւ :

— 13 —

պետերուն ծայրերը շնորհալի կերպով վեր կը
 բարձրանային նուրբ բերնին երկու քովերէն :
 Երախան կառքին ցնցումներէն օրօրուելով կը
 ժպտէր և խնդութեան ճուրիններ կ'արձակէր :
 Ապրօ խանդաղատանօք զայն կը խաղցնէր իւր
 բաղկացը վրայ : Վերջապէս կառքը հասաւ
 Պալըք-բաղարի նաւամատոյցը, և որովհետեւ
 դեռ այն ժամանակ Պօլոյ և Ղալաթիոյ միջև
 հաղորդակցութեան կամուրջ չիւնուած չէր, Ապրօ
 հոն կառքէն իջնալով նաւակ մը վարձեց, Ա-
 զապ-դաբու անցաւ, ուր իւր կառքը միշտ
 կ'սպասէր. արդ երախան գիրկը կառքը մըտ-
 նելով կառավարին հրամայեց որ Թէթէ-պաչի
 իւր ապարանը տանի :

Քառորդ մը վերջը կառքը շքեղ ապարանի
 մ'առջև կեցաւ. երկու սպասաւոր տան դրան
 երկու կողմը կեցած էին. ներսէն զինուոր տաս-
 նապետ մը գալով կառքին դռնակը բացաւ :

—Թէթհի՛ չափուշ, ըսաւ Ապրօ, բացա-
 կայութեանս մարդ եկա՛ւ :

—Ոչ ոք, տէր իմ, միայն նորին բարձ-
 րութիւն Սպարապետէն նամակ մը եկաւ :

—Լաւ, սա երախան գրկէ և հետս եկու :
 Թէթհի մանկիկին գեղեցկութեան զմայ-
 լած՝ թուռնի մը նման զայն թեւերուն վրայ
 առաւ և իւր տիրոջն հետեւեցաւ, որ սիւնա-
 զարդ ընդարձակ գաւիթէ մ'անցնելով, երկ-
 կողմանի սանդուղէ մը ապարանին առաջին

ԽԱՉԻԿ ԷՔԻՆՃԵԱՆ

Մ Օ Տ Ի Ս Թ Ո

62 ԳՈՒԼԱԹԱՆ ԵՒԻԻԲԱԼԵՔ ԳՈՒՏԸՐԸԸՅԷ

Իշպու Մօսիսյան մայրիկը սրտա
հէր նէ՛վ ֆիսիկաները վէ՛ր իր զին սօն
մօտա շարիկը տար Կարապետ :

Վաթիկի շաղկապը , շարիկը վէ
սայրէ իշին զայն զ իր ֆիսիկան վէ
չիչերէր , կէլի իր կրկնութիւնը , զէն
նէ իշին կիւտէրի բննէ վէ իշին վէ
իբերի էլտիւնէր , էրբէր չօծալը տար
իշին շաղկապը սօն մօտա զայն տար :

Իշպու մօղապը , էրբիքէր զ
պէթ պոլաւրանը զէվ իր , կէրէք
Կարապետը ք ֆիսիկան վէ շաղկապ
ըն պիշիմինճէ վէ իշին ֆիսիկան
ըն է՛հ վէնիյէ իշինճէ ֆիսիկան է՛հ
նուն ունը :

Բէթրի Գ ճ Պ Ո Ւ Մ Ի

Բ. Գօծապը , ունի զին վէ
հաղոր հէրնէվ իր ֆիսիկան է՛հ
վէն ֆիսիկան զին վէ մէրա
մ իր ֆիսիկան իր ֆիսիկան
սրտըն ունի կէս իր ֆիսիկան պէ
յէնիւնիւնի :

Իշին վէ էն իշին զօլա վէ իշին Կա
րապետ մօղապը Կարապետ
Կարապետ զօլապը մօղա Ն. 52 մօղա
պետ տար :

ՎԱՅՐԱԿԵՆԱԿԱՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՅՑԵՏՈՄՍԻ

Լաւագոյն քառթօնի վրայ ա
մէն լեզուաւ կը պատրաստուի
իգին 100 հատը 10 դհէկն :

պէտք ունեցողները պէտք է
գիմեն Գ. Պաղտատլեան տը
պարան Յակոբեան խան

Թիւ 13 Կ. Պոլիս :

ԼՕԳԱՆԹԱՅՐ ՈՒՄՈՒՄԻ

Պէյօղլու տօղրու եօլունտա Հա
լէպ շարշուր Ն. 9 :

Սիւնէտտէտէն գիւշատ օլունմուշ
իշպու լօգանթատա թաւարըն նէ
ֆասէթինէ ֆէվքէլատէ տիգգաթ օ

լունաղղընտան , կիտէն միւշթերիէր
հէր հալտէ խօշնուտ իտիւմէքտէ տիւ
լէր :

Թաւարըն նէֆասէթ վէ նէվիէրի
խուսուսընտա սայր միւշթէպէր լօ
գանթալարտան տահա իյի վէ էհվէ
նիյէթճէ տախի ումումա սուհուլէթլի
ֆիյաթլար վազ օլընաճաղը , վէ արզու
իտէնլէրին խանէլէրինէ խաթէնիլէն
վազըթտա թաւա կէօնտէրիլէճէկի , վէ
իշպու Լօգանթալը Ումումիյէ ապօնէ
օլմաք իսթէյէնլէրէ մախսուս օլան ա
պօնման ֆիյաթլըն տախի զիյրտէ
տէրճ ուպէյան իտէրիլ :

Պիր չօրպա , պիր թապաք եէմէք ,
Կարապետ թաթլը վէ պիր շիշէ շարապ
էքմէյիլէ 5 զուրուշ :

Խանէլէրէ կէօնտէրիլէճէք թաւա
լար իշին այրըճա բազարլըք օլունըր :

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ

ՈՒՏՕՆ ՅԱՐԱԵՐ

ԽՍ ԲԱԳԻՐ Գ. Մ. ՀԱՃԵԱՆ

— 14 —

յարկն ելան Ապրօ Չէլէպի ուղղակի իւր սեն
եակը մանելով , տաւապետին գրկէն երախան
առաւ մտաւրսեայ բազմալին անկիւնը նստե
ցուց : Փորրիկը՝ անցած դարձածէն առանց
բան մը հասկնալու , իւր մեծ և վճիտ աչքերը
չորս կողմը ժուռկածէր :

— Արդեօք տիկին Այտա իւր սենեակին է
հարցուց տաւապետին :

— Այո՛ , տէր իմ :

— Աղաչէ իմ կողմէս որ հոս գայ , զինքը
տեսնել կը փափարիմ :

Անմիջապէս բսելով տաւապետը դուրս
ելաւ սենեակէն , քիչ մը վերջը յիստուն տա
րեկանի մօտ վայելուչ հագուած տիկին մը ներս
մտաւ , որուն ալեհէր մազերը՝ այն ժամանակի
նորաճեւ ութեան համեմատ ալանջներուն եր
կու քովէն երեքական խոպոպիներ յօրինուած
էին , մէջքը նուրբ , հասակը բարձր , իւր ա
մեն ձեւերուն վրայ աղնուութիւն մը կը նըշ
մարուէր . զայն առաջին տեսնողը բարձր գա
սէ ֆրանսուհի մը պիտի կարծէր :

Տիկին Այտա առաջին անգամ Ապրօ Չէ
լէպիլին քով երախան տեսնելուն , զարմացման
միանգամայն ուրախութեան շարժում մը ըրաւ :

— Տէր Աստուած գոչեց , ինչ սիրուն ման
կիկ , Թիթիէնի նկարած կուպիտոններուն կը
նմանի որո՞ւ է , ուրկէ՞ բերիր այս հրեշտակը ը
սելով , քովի աթոռին վրայ նստաւ և զայն
ծնգացը վրայ առաւ :

— 15 —

— Այդ խեղճ արարածին դեղանի մայրը ,
այս առաւօտ իւր տան մէջ կտխելով սպաններ
էին :

— Ոհ Աստուած իմ ինչ սոսկալի բան . հա
պա հայրը՝ . . . :

— Հայրը , երկու ամիս առաջ իտալիոյ մէջ
ժանտաւտենդէ մեռեր է . ուստի այս մանկիկը
ինձ որդեգրեցի :

— Ինչ երջանկութիւն . աղջիկ է թէ մանչ :

— Չեմ գիտեր :

— Ծնողքն ո՞վ են եղեր :

— Առայժմ բան մը չեմ գիտեր . սակայն
վաղն իսկ պիտի իմանամ թէ ո՞վ էին իւր ծը
նողքը . այժմ ամեն բանէ առաջ և անմիջա
պէս ստնտու մը գտնել տուր . որդեգրու քու
խնամոցդ կը յանձնեմ տիկին Այտա , ինչպէս
որ զիս մօրմը պէս խնամեցիր , այս ալ թող
քու երկրորդ զաւակդ ըլլայ :

— Անհող եղիր զաւակս , իւր մօրը տեղը
պիտի բռնեմ , ո՛հ որքա՞ն սիրուն է , որքան
սիրուն . անմիջապէս ննջեալս տանիմ հան
գստացնեմ ըսելով , երախան դիւրը դուրս
ելաւ սենեակէն :

Ապրօ երբ մինակ մնաց , հնչակը զարկաւ
անմիջապէս ֆէթհի ներս մտաւ :

— Ուր է նորին բարձրութեան նամակը :

— Ահաւասիկ ըսելով նամակներու պու
րակէ մը մեծ պահարանով և զմռսեալ նամակ
մը հանեց դրասեղանին վրայ դրաւ :